

Методологічні основи ідентифікації логістичного потенціалу підприємства

Голіков Юрій Іванович ¹

Опубліковано	Секція	УДК
01.09.2024	Економіка	65.012.34

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17127931>

Анотація. У статті досліджуються методологічні основи ідентифікації логістичного потенціалу підприємства як ключової категорії сучасного стратегічного управління. Обґрунтовується актуальність теми у зв'язку з турбулентністю економічного середовища, впливом глобалізаційних процесів і воєнно-політичними викликами. Визначено, що логістичний потенціал є багатовимірною динамічною системою, яка включає ресурси, інфраструктуру, компетенції та інформаційні потоки. Показано, що його ідентифікація виходить за межі традиційного розуміння логістики як операційної функції і перетворюється на аналітичний механізм стратегічного розвитку підприємства.

Особливу увагу приділено теоретичному підґрунтю дослідження. Здійснено порівняння основних наукових підходів – ресурсного, процесного, компетентнісного та системного. Доведено, що жоден із них окремо не забезпечує повного розкриття сутності логістичного потенціалу, тоді як їхня інтеграція формує універсальну методологічну рамку. Аргументовано, що методологічна інтеграція дозволяє уникнути редукціонізму, забезпечити цілісність аналізу та створити основу для практичної ідентифікації.

Аналітична частина статті зосереджена на координатах логістичного потенціалу та методах його виявлення й діагностики. Показано, що діагностика не зводиться до набору технічних процедур, а є інтелектуальною практикою, що інтегрує кількісні й якісні методи. У роботі запропоновано матричну модель, яка демонструє можливості поєднання експертних оцінок, економіко-математичних моделей, цифрових технологій і контекстного аналізу. Такий підхід дозволяє сформулювати стратегії ідентифікації, які зменшують ризики однобічності та підвищують точність прогнозів.

Прогностичний вимір ідентифікації визначено як ключовий напрям подальшого розвитку дослідження. Ідентифікація логістичного потенціалу розглядається як система передбачення сценаріїв. Завдяки цьому вона стає інструментом стратегічного управління, що дозволяє підприємствам адаптуватися до непередбачуваних умов, підвищувати свою конкурентоспроможність і забезпечувати стійкий розвиток.

Ключові слова: логістичний потенціал підприємства, ідентифікація, методологічна інтеграція, діагностика, прогностичний аналіз, стратегічне управління.

¹ аспірант, Луцький національний технічний університет

Methodological Foundations for Identifying the Logistics Potential of an Enterprise

Annotation. The article explores the methodological foundations of identifying the logistics potential of an enterprise as a key category of modern strategic management. The relevance of the topic is substantiated in connection with the turbulence of the economic environment, the impact of globalization processes, and military-political challenges. It is defined that logistics potential is a multidimensional dynamic system that includes resources, infrastructure, competencies, and information flows. It is shown that its identification goes beyond the traditional understanding of logistics as an operational function and transforms into an analytical mechanism of strategic enterprise development.

Special attention is given to the theoretical basis of the study. The main scientific approaches – resource-based, process-based, competence-based, and systemic – are compared. It is argued that none of them separately provides a complete disclosure of the essence of logistics potential, while their integration forms a universal methodological framework. It is substantiated that methodological integration avoids reductionism, ensures analytical integrity, and creates a foundation for practical identification.

The analytical part of the article focuses on the coordinates of logistics potential and the methods of its detection and diagnostics. It is demonstrated that diagnostics should not be reduced to a set of technical procedures but rather understood as an intellectual practice that integrates quantitative and qualitative methods. The article proposes a matrix model that shows the possibilities of combining expert evaluations, econometric models, digital technologies, and contextual analysis. This approach makes it possible to develop identification strategies that reduce the risks of one-sidedness and increase the accuracy of forecasts.

The prognostic dimension of identification is defined as a key direction for further research. The identification of logistics potential is considered not only as the fixation of the current state but as a system for anticipating scenarios. In this way, it becomes a tool of strategic management that enables enterprises to adapt to unpredictable conditions, strengthen their competitiveness, and ensure sustainable development.

Keywords: enterprise logistics potential, identification, methodological integration, diagnostics, prognostic analysis, strategic management.

Вступ

Сучасна економіка характеризується високим рівнем турбулентності, зумовленої глобалізаційними процесами, цифровою трансформацією та впливом кризових явищ, зокрема воєнних і поствоєнних викликів. За таких умов ефективне управління підприємством неможливе без чіткого розуміння та цілеспрямованого використання його логістичного потенціалу. Саме він визначає здатність господарської системи зберігати стійкість, адаптуватися до непередбачуваних обставин і формувати конкурентні переваги.

Актуальність дослідження методологічних основ ідентифікації логістичного потенціалу полягає в тому, що ця категорія досі не має усталеного трактування. У науковій літературі домінують різні підходи: ресурсний, процесний, компетентнісний і системний [1-5]. Кожен із них акцентує на окремих складових, проте не відображає цілісності явища. Внаслідок цього постає необхідність інтеграції методологічних засад, здатних поєднати наукову багатовимірність із прикладними потребами управління.

Об'єктом дослідження є логістичний потенціал підприємства як комплексна економічна категорія, що охоплює ресурси, інфраструктуру, компетенції та інформаційні потоки. Предметом виступають методологічні основи його ідентифікації, які дозволяють перевести абстрактні уявлення у практичний інструментарій управління.

Метою статті є розкриття методологічних засад ідентифікації логістичного потенціалу підприємства та визначення аналітичних підходів, що забезпечують

системне бачення його структури й динаміки. Для досягнення мети необхідно з'ясувати теоретичне підґрунтя категорії, обґрунтувати інтеграцію різних методологічних підходів, визначити аналітичні координати логістичного потенціалу, окреслити методи його виявлення й діагностики та розкрити прогностичний вимір дослідження.

Результати

Логістичний потенціал підприємства у сучасних умовах набуває статусу визначального ресурсу, що формує здатність суб'єкта господарювання зберігати стійкість, розвивати конкурентні переваги й адаптуватися до кризових викликів глобального ринку. Системи виробництва, дистрибуції та сервісу дедалі більше перетворюються на інтегровані логістичні комплекси, де ефективність функціонування залежить не лише від обсягів наявних ресурсів, а й від здатності підприємства оперативно виявляти та актуалізувати власний логістичний потенціал. Ідентифікація потенціалу стає методологічним завданням, без вирішення якого втрачається можливість коректно визначати стратегії розвитку, прогнозувати ризики та забезпечувати довготривалу економічну стабільність.

У воєнних і поствоєнних умовах проблема ідентифікації логістичного потенціалу набуває особливої ваги. Порушені ланцюги постачання, зруйнована інфраструктура, дефіцит виробничих і фінансових ресурсів змушують підприємства шукати нові моделі логістичної взаємодії, де важливим стає як відновлення матеріальної бази, так і гнучке використання компетенцій, інформаційних технологій та організаційних рішень. У цьому контексті логістичний потенціал постає як комплексна категорія, що охоплює і ресурсний базис, і управлінські можливості, і здатність до інновацій [5; 6].

Постановка проблеми ідентифікації логістичного потенціалу передбачає вихід за межі традиційного розуміння логістики як операційної функції. Йдеться про методологічне осягнення потенціалу як економічної категорії, що інтегрує виробничі, фінансові, кадрові, інформаційні та інституційні складові. Теоретичне осмислення логістичного потенціалу підприємства неможливе без з'ясування методологічних основ його формування як наукової категорії. У науковому дискурсі закріпилися кілька домінуючих підходів, кожен із яких пояснює сутність логістичного потенціалу з різних ракурсів [7]. Ресурсний підхід підкреслює значення матеріальних, фінансових та інформаційних ресурсів, які створюють базу для функціонування логістичної системи. Процесний підхід концентрує увагу на управлінських механізмах і технологіях, що забезпечують ефективність руху потоків. Компетентнісний підхід виносить у центр уваги знання, навички та інноваційні здібності персоналу. Нарешті, системний підхід інтегрує всі вказані виміри у цілісну модель, де кожен елемент взаємодіє з іншими, утворюючи динамічний механізм розвитку.

Своєрідність логістичного потенціалу полягає у його багаторівневій природі. Він водночас виступає як ресурс, що може бути зафіксований кількісно, і як компетенція, що проявляється через ефективність управлінських рішень. Теоретичні дискусії показують, що жоден із підходів не вичерпує сутності категорії. Саме тому дослідження має рухатися у напрямі інтеграції, де поєднання ресурсного, процесного, компетентнісного та системного підходів створює методологічно збалансовану основу.

Центральним у теоретичному аналізі постає питання динаміки логістичного потенціалу. Якщо ресурсний підхід акцентує на накопиченні та оптимізації ресурсів, то процесний – на їх ефективному використанні [8]. Компетентнісний вимір, у свою чергу, підкреслює здатність персоналу до інноваційної адаптації. Системний підхід забезпечує узгодження цих компонентів у межах єдиного управлінського простору. Таким чином, логістичний потенціал постає не як статична величина, а як категорія, що постійно змінюється залежно від зовнішніх і внутрішніх чинників.

Методологічна інтеграція різних підходів до осмислення логістичного потенціалу підприємства є ключем до формування універсальної рамки, яка забезпечує цілісність наукового аналізу. Виходячи з багатогранності категорії, жоден окремих підхід не здатний дати вичерпне уявлення про її зміст. Ресурсна логіка виявляє матеріальне й фінансове підґрунтя, але ігнорує роль людського капіталу та управлінських компетенцій. Процесна перспектива концентрується на потоках, але залишає поза увагою потенціал розвитку інфраструктури. Компетентнісний вимір актуалізує інноваційні здібності персоналу, проте без економіко-математичного базису не розкриває масштабів ефективності. Лише системне інтегрування цих ракурсів створює фундамент для комплексного розуміння логістичного потенціалу.

Інтеграція має відбуватися через створення методологічної синергії – кожен підхід виконує специфічну функцію: ресурсний визначає базу, процесний забезпечує динаміку, компетентнісний формує інноваційний імпульс, а системний виступає координуючим центром. У результаті виникає модель, у якій різні складові підсилюють одна одну. Методологічна інтеграція відкриває новий рівень дослідження, адже дозволяє відмовитися від редукаціоністських уявлень. Логістичний потенціал постає як структурно впорядкована цілісність, яка змінюється під впливом зовнішніх викликів і внутрішніх управлінських рішень. У такій парадигмі ідентифікація логістичного потенціалу підприємства розглядається нами як поетапний процес, що поєднує кількісні та якісні параметри, враховує як об'єктивні показники ресурсної бази, так і суб'єктивні характеристики управлінських рішень. Саме завдяки методологічній інтеграції науковий аналіз здатен забезпечити практичний результат: дати підприємству інструменти для ефективної адаптації, розвитку і стійкого функціонування в умовах економічної нестабільності.

Аналітичні координати логістичного потенціалу підприємства окреслюють рамку, у межах якої ця категорія набуває вимірності й практичного змісту [9]. Йдеться про складну взаємодію, що створює ефект посилення. Логістичний потенціал розгортається як єдина система, де матеріальна база підтримується інфраструктурою, управлінські рішення активізують ресурси, компетенції персоналу формують здатність до інновацій, а інформаційні потоки забезпечують динамічну рівновагу та синхронність.

Ресурсна основа має сенс лише тоді, коли вона вписана в інфраструктурне середовище, яке дозволяє перетворювати накопичені активи на продуктивні потоки. Інфраструктура, у свою чергу, залишається інертною без компетентних управлінських практик, здатних поєднати технічні можливості з ринковими викликами. У цьому контексті персонал перестає бути лише виконавчим чинником і стає генератором логістичних інновацій. Кульмінацією взаємодії виступає інформаційний вимір: саме він інтегрує різномірні елементи в цілісну модель, де кожен сигнал, кожен обсяг даних формує підґрунтя для прийняття рішень.

Окреслена аналітична логіка вимагає інструмента, здатного візуалізувати складну взаємодію складових логістичного потенціалу. Лише у структурованій формі можна простежити, як ресурси набувають дієвості через інфраструктуру, як компетенції персоналу активізують ці ресурси, і як інформаційні потоки інтегрують систему в цілісність (таблиця 1).

Таблиця 1

Аналітична модель координат логістичного потенціалу підприємства

Аналітичний вимір	Змістовна характеристика	Логіка взаємодії з іншими елементами	Аналітичний ефект для ідентифікації
Ресурсна основа	Включає матеріальні засоби виробництва, фінансовий капітал, складські площі, транспортні активи	Ресурси створюють підґрунтя для функціонування інфраструктури та стають інструментом у	Дозволяє виявити реальний масштаб матеріальної та фінансової спроможності

	та технічне обладнання. Ключовим є не лише обсяг, а й якість та можливість їх швидкої мобілізації.	руках компетентного персоналу. Без адекватної інфраструктурної підтримки і належних управлінських компетенцій залишаються неактивними.	підприємства, визначити межі логістичних можливостей та оцінити рівень ресурсної збалансованості.
Інфраструктурний вимір	Охоплює транспортні мережі, дистрибуційні центри, інформаційно-технічні комплекси, системи обробки та зберігання вантажів. Акцент робиться на швидкості, надійності та стійкості до зовнішніх збоїв.	Інфраструктура функціонує як канал реалізації ресурсного потенціалу і простір для застосування компетенцій. Вона посилює ефективність управлінських рішень і створює умови для інтеграції інформаційних потоків.	Дозволяє визначити ступінь готовності підприємства до масштабування, здатність витримувати критичні навантаження й адаптуватися до структурних змін середовища.
Компетентнісний вимір	Виражається у професійних знаннях, навичках, управлінських здібностях, інноваційній креативності персоналу. Важливо оцінювати не лише індивідуальні, а й колективні компетенції, що формують логіку прийняття рішень.	Компетенції персоналу перетворюють ресурси та інфраструктуру на дієвий логістичний механізм. Вони визначають здатність підприємства до інновацій та ефективного реагування на зовнішні виклики.	Забезпечує ідентифікацію прихованих резервів розвитку, показує здатність організації виходити за межі стандартних операцій і створювати нові моделі логістичної взаємодії.
Інформаційний вимір	Охоплює системи збору, обробки та поширення даних, які інтегрують усі елементи логістичного потенціалу. Від точності та швидкості інформаційних потоків залежить рівень координації управлінських рішень.	Інформаційний вимір виступає нервовою системою підприємства: він синхронізує ресурси, підтримує ефективність інфраструктури та забезпечує адаптивність компетенцій.	Дає можливість ідентифікувати рівень цифрової зрілості підприємства, його здатність до прогнозування та швидкого прийняття рішень у кризових ситуаціях.

Розроблено автором

Запропонована таблиця дозволяє побачити логістичний потенціал підприємства як багаторівневу архітектуру, де взаємодія елементів формує ефект цілісності. Водночас візуалізація дає змогу виокремити критичні точки для подальшого аналізу: які ресурси є обмежувальними, які компетенції потребують посилення, які інформаційні потоки визначають швидкість реакції підприємства. Відповідно постає необхідність перейти до дослідження методів виявлення та діагностики логістичного потенціалу. Адже

зрозуміти структуру ще не означає досягнути механізми її функціонування – для цього потрібна методологія вимірювання, прогнозування та оцінювання, яка стане предметом наступного етапу аналізу.

Діагностика логістичного потенціалу передбачає поєднання якісних оцінок із кількісними методами, а також інтеграцію класичних підходів і сучасних цифрових технологій [11; 12]. У результаті формується система, здатна, крім відображення наявного стану, виявляти приховані резерви та визначати перспективні напрями розвитку.

Методи діагностики не обмежуються технічними інструментами. Вони завжди функціонують у контексті галузевої специфіки, макроекономічних умов і рівня інституційного середовища. Інтеграція цих вимірів забезпечує об'єктивну картину та дозволяє уникнути спрощеного підходу до оцінювання.

Узагальнене бачення методів виявлення та діагностики доводить, що кожен із підходів має власні сильні сторони й водночас обмеження. Щоб уникнути однобічності, необхідно розглянути їх у взаємодії, адже лише на перетинах методів формується реальна стратегія ідентифікації логістичного потенціалу (таблиця 2).

Таблиця 2

Матриця методів діагностики та стратегій ідентифікації логістичного потенціалу підприємства

Методи / Підходи	Експертні оцінки	Економіко-математичні моделі	Цифрові технології та big data	Якісний контекстний аналіз
Експертні оцінки	Використання внутрішніх і зовнішніх експертів формує початкову картину потенціалу, дозволяє окреслити сильні й слабкі сторони підприємства.	Поєднання з математичними моделями знижує суб'єктивність оцінок і підвищує їх відтворюваність.	Інтеграція цифрових платформ для збору експертних даних дозволяє розширити базу знань та зробити оцінки динамічними.	Контекстуалізація експертних суджень з урахуванням галузевих і регіональних особливостей створює глибину аналізу.
Економіко-математичні моделі	Залучення експертних гіпотез підвищує точність формалізованих моделей та забезпечує коректність початкових параметрів.	Моделі оптимізації, регресійного аналізу, факторних зв'язків формують кількісне ядро ідентифікації.	Використання великих даних для валідації моделей забезпечує адаптивність до мінливого середовища.	Поєднання з якісним аналізом дозволяє врахувати «м'які» фактори, які неможливо формалізувати математично.
Цифрові технології та big data	Цифрові системи підсилюють експертні оцінки за рахунок автоматизації збору та обробки даних.	Взаємодія з математичними моделями створює основи прогнозної аналітики у реальному часі.	Big data та машинне навчання відкривають можливість ідентифікації слабких сигналів і прихованих закономірностей.	Цифрові інструменти підкріплюють якісні дослідження емпіричними доказами, що зменшує ризик інтерпретаційних похибок.

Якісний контекстний аналіз	Доповнює експертні оцінки конкретними прикладами з галузевої практики, що підвищує їхню доказовість.	Вносить у математичні моделі параметри соціального, інституційного й культурного середовища.	Забезпечує критичний контроль за інтерпретацією цифрових даних, виявляє ризики їхнього механічного використання.	Формує широку рамку, у якій діагностика логістичного потенціалу враховує унікальність середовища кожного підприємства.
----------------------------	--	--	--	--

Розроблено автором

Представлена матриця методів демонструє, що ідентифікація логістичного потенціалу не може зводитися до використання одного домінуючого інструмента, вимагаючи, натомість інтеграції експертних суджень, математичних моделей, цифрових технологій і контекстного аналізу. Саме так створюється багатовимірною картина, яка описує наявний стан і окреслює перспективи розвитку. Слід зауважити, що діагностика перетворюється на механізм передбачення сценаріїв і стратегічного управління у іншому - прогностичному вимірі.

Прогностичний вимір ідентифікації логістичного потенціалу підприємства формує цілісне уявлення про його майбутню динаміку [13]. Ідентифікація набуває функції інструмента передбачення, що дозволяє підприємству діяти на випередження, готуючись до різних траєкторій розвитку. У цьому контексті поєднання кількісних моделей, експертних суджень і цифрових технологій створює багатовимірну основу аналізу. Математичні алгоритми формалізують можливі сценарії, експерти надають їм практичну інтерпретацію, а цифрові системи виявляють приховані закономірності, які залишаються непомітними за традиційного підходу. Синергія зазначених методів перетворює діагностику з механічного інструмента на інтелектуальну практику прогнозування.

Сценарне моделювання дозволяє побудувати карту можливих майбутніх станів логістичного потенціалу, окреслити ризики та визначити шляхи їхнього пом'якшення, перетворює ідентифікацію на систему раннього попередження, яка дає змогу підприємству адаптуватися ще до того, як ризики набудуть критичної форми [14]. Прогностичний вимір відкриває і нові можливості для управління. На основі передбачених змін коригується ресурсна політика, модернізується інфраструктура, посилюються компетенції персоналу та вдосконалюються інформаційні системи. Ідентифікація з разової процедури перетворюється на безперервний процес моніторингу, що забезпечує підприємству стабільність і гнучкість у турбулентному середовищі.

За результатами дослідження можемо стверджувати, що логістичний потенціал постає нині як динамічна категорія, що поєднує теперішнє й майбутнє. Його ідентифікація з одного боку пояснює, яким є підприємство сьогодні, а з іншого – визначає траєкторію розвитку, формуючи підґрунтя для довгострокової конкурентоспроможності.

Висновки

Проведене дослідження підтвердило, що логістичний потенціал підприємства є динамічною категорією, яка формується у взаємодії матеріальних, інфраструктурних, компетентнісних та інформаційних складових. Ідентифікація логістичного потенціалу потребує методологічної інтеграції, де поєднання різних підходів дозволяє уникнути односторонності й відкрити простір для комплексного аналізу.

Встановлено, що діагностика логістичного потенціалу є інтелектуальною практикою, ефективність якої визначається здатністю фахівця поєднувати кількісні методи з якісними оцінками, традиційні аналітичні інструменти з цифровими технологіями, а також враховувати контекстні чинники, які не підлягають формалізації. Лише у такому багатовимірному форматі ідентифікація здатна забезпечити реальну цінність для управління.

Акцентовано на значенні прогностичний виміру, що дозволяє перетворити ідентифікацію з фіксації теперішнього стану на механізм стратегічного передбачення. Завдяки сценарному моделюванню логістичний потенціал постає як система раннього попередження, яка окреслює ризики й водночас відкриває можливості для розвитку.

Отже, методологічні основи ідентифікації логістичного потенціалу закладають підґрунтя для подальших досліджень, що мають бути спрямовані на конкретизацію механізмів управління його складовими та вироблення практичних рекомендацій для підприємств у мінливому економічному середовищі.

Список використаних джерел

1. Чернописька, Н. В., & Стасюк, К. З. (2021). Логістичний потенціал: до питання термінології. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*, (2 (6)), 121-126. https://www.researchgate.net/profile/Kateryna-Stasiuk/publication/356800092_Logistics_potential_terminology_aspect/links/61c0cab7fd2cbd7200b47476/Logistics-potential-terminology-aspect.pdf
2. Ємельянов, О., & Козик, А. (2023). Логістичний потенціал підприємств як складова їх сукупного економічного потенціалу. *Collection of scientific papers «SCIENTIA»*, (December 1, 2023; Berlin, Germany), 24-26. <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1389/1399>
3. Шостак, Л. В. (2015). Формування логістичного потенціалу підприємства. *Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка*, (20, Вип. 4), 151-154.
4. http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Vonu_econ_2015_20_4_36.pdf
5. Содома, Р. І., Когут, М. В., & Швець, М. (2025). Логістичний потенціал як ключовий фактор конкурентоспроможності сучасних підприємств. <https://sci.ldubgd.edu.ua/bitstream/123456789/15756/3/605-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-582-1-10-20250421%20%281%29.pdf>
6. Колесников, С. О., & Володченко, В. В. (2020). Сучасні напрями розвитку інновацій та інформаційних технологій в логістичній системі промислових підприємств України. *Економічний вісник Донбасу*. <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/170217/08-Kolesnikov.pdf?sequence=1>
7. Баранець, Г. В., & Швець, Л. В. (2015). Удосконалення методичного підходу до оцінки управління логістичним потенціалом промислового підприємства. *Економічний аналіз*, (19, № 2), 6-12. [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/ecan_2015_19\(2\)_3.pdf](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/ecan_2015_19(2)_3.pdf)
8. Корінь, М. В., Обруч, Г. В., & Романюк, А. В. (2024). Розроблення моделі управління розвитком логістичного потенціалу підприємств залізничного транспорту. <http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/24289/3/Korin.pdf>

9. Попов, Н. В. (2025). Управління бізнес-процесами на підприємстві в умовах нестабільного середовища. <https://ela.kpi.ua/bitstreams/cee5c552-3593-4c68-a8d6-3b6f0b7b757c/download>
10. Короткий, Ю. В. (2014). Оцінка логістичних ризиків машинобудівного підприємства. *Економічні науки. Серія: Облік і фінанси*, (11 (2)), 159-167. [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/ecnof_2014_11\(2\)_24.pdf](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/ecnof_2014_11(2)_24.pdf)
11. Соловйов, І., Брайловський, І., & Рябенко, Г. (2025). Діагностика бізнес-потенціалу підприємства в умовах війни. *Економіка та суспільство*, (71). <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/5611/5548>
12. Ємельянов, О., & Козик, А. (2024). Зростання гнучкості підприємств як фактор формування їх логістичного потенціалу. *Collection of scientific papers «SCIENTIA»*, (April 19, 2024; Sofia, Bulgaria), 12-14.
13. Дімітрова, А. В. (2023). Стратегічний розвиток логістично-інтегрованої системи підприємства. <https://ela.kpi.ua/bitstreams/6043517a-80f1-4532-bbb7-f7f7d1895e66/download>
14. Лактіонова, Є. В. (2025). Підвищення міжнародної конкурентоспроможності підприємства шляхом оптимізації логістичних бізнес-процесів. <https://ela.kpi.ua/bitstreams/94244b3a-7185-4477-b788-eee685b78731/download>